

ผลการวิจัย

คำอธิบายแนวผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สำหรับการแนวผลการวิเคราะห์ข้อมูลในบทนี้ ผู้วิจัยจะเสนอตามลำดับต่อไปนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
- ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรม
- ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนการประเมินความถูกต้องของการกระทำ
- ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนความแปรปรวนของผลการกระทำ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดของกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งประกอบด้วย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ครู และผู้ปกครอง จากภูมิภาคต่างๆของประเทศไทย จำนวน 3,000 คนนั้น เมื่อนำไปมาตรวัดมาตรวจสอบความถูกต้องและสมบูรณ์พบว่ามาตรวัดที่มีความถูกต้องสมบูรณ์พอที่จะนำมาวิเคราะห์ได้มีจำนวนทั้งสิ้น 2,834 ฉบับ ซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดของกลุ่มตัวอย่างที่ขอบมาตรวัดเหล่านี้ ได้แสดงในตารางที่ 13 - 18

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้จริงในกรุงเทพฯ จำแนกตามสภาพความเป็นเมือง
สถานภาพ และเพศ

สถานภาพ	กรุงเทพฯ ชั้นใน			กรุงเทพฯ ชั้นนอก			รวมทั้ง จังหวัด
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	
นักเรียนป.6	26	35	61	31	29	60	121
นักเรียนม.3	25	35	60	28	30	58	118
นักเรียนม.ศ.5	24	36	60	25	34	59	119
ครู	10	41	51	13	47	60	111
ผู้ปกครอง	21	30	51	29	31	60	111
รวม	106	177	283	126	171	297	580

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้จริงในภาคกลาง จำแนกตามจังหวัด สภาพความเป็นเมือง สถานภาพ และเพศ

สถานภาพ	พระนครศรีอยุธยา					ชลบุรี					รวมทั้ง ทั้งภาค
	อำเภอเมือง		อำเภอชนบท		รวมทั้ง จังหวัด	อำเภอเมือง		อำเภอชนบท		รวมทั้ง จังหวัด	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง		ชาย	หญิง	ชาย	หญิง		
นักเรียนป.6	14	16	15	14	59	12	12	18	12	54	113
นักเรียนม.3	15	15	9	21	60	16	16	16	14	62	122
นักเรียนม.ศ.5	17	13	13	16	59	17	13	9	21	60	119
ครู	7	21	13	16	57	5	26	10	19	60	117
ผู้ปกครอง	11	15	12	14	52	6	9	11	16	42	94
รวม	64	80	62	81	287	56	76	64	82	278	565
รวมทั้งสองเขต	144		143			132		146			

ตารางที่ 15 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้จริงในภาคเหนือ จำแนกตามจังหวัด สถานภาพความเป็นเมือง สถานภาพ และเพศ

สถานภาพ	เชียงใหม่				รวมทั้งจังหวัด	พิษณุโลก				รวมทั้งจังหวัด	รวมทั้งหมด
	อำเภอเมือง		อำเภอชนบท			อำเภอเมือง		อำเภอชนบท			
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง		ชาย	หญิง	ชาย	หญิง		
นักเรียนป.6	13	17	18	11	59	16	14	14	16	60	119
นักเรียนม.3	10	21	13	17	61	15	15	19	10	59	120
นักเรียนม.ศ.5	12	17	19	11	59	7	23	21	9	60	119
ครู	5	25	11	19	60	6	17	13	8	54	114
ผู้ปกครอง	8	17	20	9	54	15	11	14	1	51	105
รวม	48	97	81	67	293	59	80	81	44	264	557
รวมทั้งสองเพศ	145		148			139		125			

ตารางที่ 16 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้จริงในภาคใต้ จำแนกตามจังหวัด สถานภาพความเป็นเมือง สถานภาพ และเพศ

สถานภาพ	นครศรีธรรมราช				รวมทั้งจังหวัด	สงขลา				รวมทั้งจังหวัด	รวมทั้งหมด
	อำเภอเมือง		อำเภอชนบท			อำเภอเมือง		อำเภอชนบท			
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง		ชาย	หญิง	ชาย	หญิง		
นักเรียนป.6	13	16	17	14	60	15	11	15	14	55	115
นักเรียนม.3	17	13	8	22	60	13	17	11	17	58	118
นักเรียนม.ศ.5	9	22	13	17	61	16	13	16	14	59	120
ครู	6	24	14	16	60	5	20	11	19	55	115
ผู้ปกครอง	16	13	17	13	59	13	13	17	13	56	115
รวม	61	88	69	82	300	66	74	70	77	287	587
รวมทั้งสองเพศ	149		151			140		147			

ตารางที่ 17 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้จริงในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามจังหวัด
สภาพความเป็นเมือง สถานภาพ และเพศ

สถานภาพ	ชนแกน				รวมทั้ง จังหวัด	อุมดราชธานี				รวมทั้ง จังหวัด	รวม ทั้ง ภาค
	อำเภอเมือง		อำเภอชนบท			อำเภอเมือง		อำเภอชนบท			
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง		ชาย	หญิง	ชาย	หญิง		
นักเรียนป.6	11	19	11	19	60	14	13	14	16	57	117
นักเรียนม.3	18	12	13	16	59	15	18	15	15	63	122
นักเรียนม.ศ.5	14	16	13	13	56	17	12	18	12	59	115
ครู	-	10	13	19	42	11	12	15	10	48	90
ผู้ปกครอง	6	5	13	4	28	12	14	13	4	43	71
รวม	49	62	63	71	245	69	69	75	57	270	515
รวมทั้งสองเพศ	111		134			138		132			

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้จริง จำแนกตามตัวแปรอิสระ

ตัวแปรอิสระ	กลุ่มต่างๆในตัวแปรอิสระ	จำนวน(คน)	รวม
ภูมิภาค	กรุงเทพมหานคร	580	2,834
	ภาคกลาง	578	
	ภาคเหนือ	561	
	ภาคใต้	591	
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	524	
	ไม่ระบุ	-	
สภาพความเป็นเมือง	กรุงเทพฯชั้นใน	283	2,834
	กรุงเทพฯชั้นนอก	297	
	อำเภอเมือง	1,116	
	อำเภอชนบท	1,138	
	ไม่ระบุ	-	
สถานภาพ	นักเรียน ป.6	590	2,834
	นักเรียน ม.3	601	
	นักเรียน ม.ศ.5	593	
	ครู	541	
	ผู้ปกครอง	502	
	ไม่ระบุ	7	
เพศ	ชาย	1,273	2,834
	หญิง	1,541	
	ไม่ระบุ	20	

ตารางที่ 18 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่แท้จริง จำนวนตามตัวแปรอิสระ (ต่อ)

ตัวแปรอิสระ	กลุ่มต่างๆในตัวแปรอิสระ	จำนวน(คน)	รวม
ศาสนา	พุทธ	2,743	2,834
	อิสลาม	44	
	คริสต์	27	
	ไม่ระบุ	20	
อาชีพหลัก ของครอบครัว	รับราชการ	1,038	2,834
	ผู้ใ้แรงงาน	726	
	ธุรกิจการค้า	733	
	ลูกจ้างเอกชน	198	
	อื่นๆและไม่ระบุ	139	

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สัญลักษณ์ที่ใช้แบบความหมายต่างๆ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจะใช้สัญลักษณ์แทนความหมายต่างๆดังนี้

$\bar{X}$	หมายถึง	คะแนนเฉลี่ย (Mean)
S.D.	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
F	หมายถึง	อัตราส่วนความแปรปรวนของ Fisher (Fisher's Variance Ratio)
N	หมายถึง	จำนวนคนในกลุ่ม
*	หมายถึง	แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	หมายถึง	แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
***	หมายถึง	แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
*..	หมายถึง	แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เกิดความแปรปรวนของกลุ่มต่างๆไม่มีความเป็นเอกพันธ์ (non-homogeneity of variance)
1 2...i	หมายถึง	กลุ่มที่ 1, 2, ...i ซึ่งอยู่บนเส้นตรงเดียวกันนี้ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ จากการเปรียบเทียบแบบหลายครั้งวิธีของ Scheffe

นอกจากนี้เพื่อให้เกิดการอธิบายผลการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย เกิดความเข้าใจและยึดถือมากเกินไป ผู้วิจัยจะวงเล็บกำกับว่า ($p < .05$) หรืออื่นๆไว้ท้ายประโยค เมื่อพบว่ากลุ่มต่างๆที่กล่าวถึงนั้นมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรืออื่นๆ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนของการวัดความเข้าใจทางจริยธรรม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ ก่อนแรกสุดจะเสนอคะแนนความรู้อุบัติทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมของตนเอง ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 2,634 คน จากนั้นจะเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามคำศัพท์ของตัวแปรอิสระ โดยจะประกอบด้วย คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of

Varience) ของคะแนนความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมซึ่งกำหนดจากสูตรของวิชไนน์ และจะเสนอผลการเปรียบเทียบ: หลาย (Multiple Comparison) ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe) ในกรณีที่พบความแตกต่างระหว่างกลุ่มจากการวิเคราะห์ความแปรปรวน และมีจำนวนกลุ่มภายในตัวแปรอิสระหนึ่งๆตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไป

ความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมตนเองของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

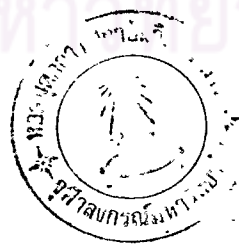
ผลการวิจัยที่น่าสนใจในส่วนนี้เป็นคะแนนเฉลี่ยของคะแนนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมตนเองของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด เรียงตามลำดับจากการกระทำที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุดถึงต่ำสุด ซึ่งได้แสดงในตารางที่ 19 ในหน้าถัดไป

จากตารางที่ 19 พบว่าพฤติกรรมตนเองที่กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดให้คะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดคือ การมีความซื่อสัตย์ซื่อ รวดฉับมาได้แก่ การมีวินัยในตนเอง และการรู้ตัวไม่ประมาท ส่วนพฤติกรรมที่กลุ่มตัวอย่างให้คะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด 5 อันดับคือ การดื้อท้วงขบถ การไม่ควบคุมอารมณ์ และการปรุงแต่งร่างกาย ตามลำดับ

ความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมตนเองของกลุ่มตัวอย่าง

จำแนกตามตัวแปรอิสระ

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตัวแปร "ภูมิภาค" ซึ่งจำแนกออกเป็น 5 กลุ่ม ได้แก่ กรุงเทพมหานคร ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้เสนอ ในตารางที่ 20

ตารางที่ 19 แสดงคะแนนเฉลี่ยของคะแนนความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรม
 ของตนเองของกลุ่มตัวอย่าง เรียงลำดับจากการกระทำที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุดถึง
 ต่ำสุด (N=2834)

อันดับ	พฤติกรรมตนเอง	$\bar{X}$	S.D.	ช่วงความเชื่อมั่น 95%
1	การมีความขยันหมั่นเพียร	18.86	8.83	18.54-19.19
2	การมีวินัยในตนเอง	17.49	8.96	17.16-17.82
3	การรู้ตัวไม่ประมาณ	16.73	9.57	16.37-17.08
4	การรักษาสุขภาพ	15.28	12.36	14.93-15.64
5	การตั้งมาตรฐานของตนเอง	15.23	10.13	14.85-15.60
6	การปรับปรุงตนเอง	15.04	9.79	14.68-15.40
7	การมีความรู้สึกภาคภูมิใจ	14.31	9.67	13.96-14.67
8	การระงับความอยาก	14.28	11.49	13.86-14.70
9	การสำรวจตนเอง	13.27	9.88	12.90-13.63
10	การมีความเชื่อมั่นในตนเอง	13.22	10.51	12.84-13.61
11	การมีความพอใจในสิ่งที่ตนเมื่ออยู่	11.91	10.07	11.54-12.28
12	การมีความรู้สึกละเอียดใจ	11.88	11.52	11.46-12.30
13	การให้รางวัลตนเอง	10.16	13.53	9.79-10.53
14	การปล่อยใจตนเอง	8.41	10.01	8.02- 8.80
15	การมีความรู้สึกผิด	7.37	12.15	6.92- 7.82
16	การลงโทษตนเอง	5.32	10.68	4.86- 5.77
17	การให้คุณค่าแก่ตนเอง	4.45	11.42	4.03- 4.87
18	การปรับปรุงแต่งร่างกาย	0.46	10.50	0.07- 0.84
19	การไม่ควบคุมอารมณ์	-0.01	13.24	(-0.50)-(-0.47)
20	การลุ่มหลงอบายมุข	-16.97	10.95	(-17.37)-(-16.56)

ตารางที่ 20 แสดงคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี
ของเชฟเฟ ของคะแนนความรูความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมตนเอง จำแนกตามภูมิภาค

พฤติกรรมต่อ ตนเอง	ค่า	กรุงเทพฯ (1)	ภาคกลาง (2)	ภาคเหนือ (3)	ภาคใต้ (4)	ภาคตะวันออก (5) เชียงเหนือ	F	การเปรียบเทียบ พหุคูณ
การมีความซื่อ มั่นเพียร	$\bar{X}$ S.D.	19.58 7.66	18.75 9.39	18.86 8.62	20.13 7.79	16.77 10.24	11.58 ^{***}	5 2 3 1 4
การมีวินัยใน ตนเอง	$\bar{X}$ S.D.	18.04 8.23	17.55 9.25	17.49 8.56	13.85 7.60	15.29 10.69	12.04 ^{***}	5 3 2 1 4
การรู้ตัว ไม่ประมาท	$\bar{X}$ S.D.	17.39 8.45	16.16 10.22	16.83 8.98	13.17 8.81	14.89 11.03	9.48 ^{**}	5 2 3 1 4
การรักษาสุขภาพ	$\bar{X}$ S.D.	15.97 8.75	14.73 9.84	15.54 9.35	16.67 9.19	13.29 10.74	10.08 ^{**}	5 2 3 1 4
การตั้งมาตรฐาน ของตนเอง	$\bar{X}$ S.D.	16.40 9.01	14.48 10.69	15.56 9.79	16.32 9.77	13.16 11.02	10.19 ^{**}	5 2 3 4 1
การปรับปรุง ตนเอง	$\bar{X}$ S.D.	16.42 8.48	13.95 10.36	15.22 9.51	16.29 9.18	13.12 10.96	12.35 ^{***}	5 2 3 4 1
การมีความรู้สึก ภาคภูมิใจ	$\bar{X}$ S.D.	14.94 8.95	13.50 9.71	14.45 9.62	15.84 9.44	12.66 10.40	9.24 ^{**}	5 2 3 1 4

ตารางที่ 20 แสดงคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีของเซฟเฟ่ ของคะแนนความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมของตนเอง จำแนกตามภูมิภาค (ต่อ)

พฤติกรรมต่อตนเอง	ค่า	กรุงเทพฯ (1)	ภาคกลาง (2)	ภาคเหนือ (3)	ภาคใต้ (4)	ภาคตะวันออก (5) เชียงเหนือ	F	การเปรียบเทียบพหุคูณ
การระงับ	$\bar{X}$	15.37	13.56	14.52	15.11	12.68	5.28*	5 2 3 4 1
ความอยาก	S.D.	10.56	11.91	11.12	11.32	12.36		
การสำรวจตนเอง	$\bar{X}$	13.82	12.55	13.79	14.34	11.66	6.89**	5 2 3 1 4
	S.D.	9.66	9.46	9.68	9.65	10.78		
การมีความเชื่อมั่นในตนเอง	$\bar{X}$	14.08	12.26	13.24	14.35	11.48	9.43**	5 2 3 1 4
	S.D.	9.69	10.64	10.35	10.27	11.32		
การมีความพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่	$\bar{X}$	12.65	11.50	11.89	12.94	10.38	5.61*	5 2 3 1 4
	S.D.	9.25	10.03	10.16	9.98	10.81		
การมีความรู้สึกละเอียดใจ	$\bar{X}$	12.84	10.85	12.39	12.64	10.55	4.87***	5 2 3 4 1
	S.D.	11.14	11.69	11.10	11.68	11.85		
การไหวรงวัลตนเอง	$\bar{X}$	10.84	9.25	10.28	10.96	9.37	3.65**	2 5 3 1 4
	S.D.	9.57	9.79	9.87	10.19	10.53		
การปลดอบใจตนเอง	$\bar{X}$	9.19	7.32	8.48	8.97	8.04	2.86*	2 5 3 4 1
	S.D.	10.55	10.54	10.65	11.10	10.47		

ตารางที่ 20 แสดงคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีของเซฟเฟ ของคะแนนความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมของตนเอง จำแนกตามภูมิภาค (ต่อ)

พฤติกรรมต่อตนเอง	ค่า	กรุงเทพฯ (1)	ภาคกลาง (2)	ภาคเหนือ (3)	ภาคใต้ (4)	ภาคตะวันออก (5) เชียงเหนือ	F	การเปรียบเทียบพหุคูณ [@]
การมีความรู้สึกผิด	$\bar{X}$	8.19	6.60	7.67	7.92	6.36	2.54*	5 2 3 4 1
	S.D.	11.97	11.83	12.12	12.70	12.01		
การลงโทษตนเอง	$\bar{X}$	5.81	5.01	6.01	4.77	4.99	1.15	4 5 2 1 3
	S.D.	12.39	11.85	12.25	13.21	11.99		
การให้คุณค่าแก่ตนเอง	$\bar{X}$	4.44	3.77	5.06	4.25	4.79	1.07	2 4 1 5 3
	S.D.	11.82	10.74	11.63	11.49	11.37		
การปรุงแต่งร่างกาย	$\bar{X}$	0.54	0.12	0.72	0.46	0.46	0.25	2 4 5 1 3
	S.D.	10.47	10.09	10.54	10.22	10.48		
การไม่ควบคุมอารมณ์	$\bar{X}$	0.16	- 0.27	- 0.52	0.57	- 0.16	0.69	3 2 5 1 4
	S.D.	13.50	12.76	13.75	13.58	12.50		
การลุ่มหลงอบายมุข	$\bar{X}$	-18.07	-16.73	-17.49	-17.32	-15.05	6.08*	1 3 4 2 5
	S.D.	9.79	11.36	10.19	10.86	12.28		

[@] เรียงตามลำดับจากกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำไปหาสูง * $p < .05$ ** $p < .01$ *** $p < .001$
 *, **, *** แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญแตกต่างความแปรปรวนของกลุ่มต่างๆไม่มีความเป็นเอกพันธ์

จากการวางที่ 20 เมื่อพิจารณาผลจากการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเคี้ยว พบว่าคะแนนเฉลี่ยเกี่ยวกับพฤติกรรมตนเองของบุคคลในภูมิภาคต่างๆ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .05$ ขึ้นไป) จำนวนทั้งสิ้น 16 พฤติกรรม และเมื่อทำการเปรียบเทียบระหว่างวิธีของเขมรเขมรแล้วได้ผลดังนี้

1.1 กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีคะแนนเฉลี่ยเป็นบวกน้อยกว่ากลุ่มกรุงเทพมหานคร ภาคกลาง ภาคเหนือ และภาคใต้ ในพฤติกรรมการมีความซื่อสัตย์ซื่อสัตย์ และการมีวินัยในตนเอง ($p < .05$)

1.2 กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีคะแนนเฉลี่ยเป็นบวกน้อยกว่า กลุ่มกรุงเทพฯ - มหานคร ภาคเหนือ และภาคใต้ ในพฤติกรรมการรู้ตัวไม่ประมาท การรักษาสุขภาพ การก้มมากรฐานของตนเอง การปรับปรุงตนเอง และการสำรวจตนเอง รวม 5 พฤติกรรม ($p < .05$)

1.3 กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีคะแนนเฉลี่ยเป็นบวกน้อยกว่า กลุ่มกรุงเทพฯ - มหานคร และภาคใต้ ในพฤติกรรมการมีความรู้สึกลัวกลัว การระงับความอยาก การมีความเชื่อมั่นในตนเอง และการมีความพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่ รวม 4 พฤติกรรม ($p < .05$)

1.4 กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีคะแนนเฉลี่ยเป็นบวกน้อยกว่า กลุ่มกรุงเทพฯ - มหานคร ในพฤติกรรมการมีความรู้สึกลัวกลัว ($p < .05$)

1.5 กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีคะแนนเฉลี่ยเป็นบวกน้อยกว่า กลุ่มกรุงเทพฯ - มหานคร ภาคเหนือ และภาคใต้ ในพฤติกรรมการคุมหงดอบายมุข ($p < .05$)

1.6 กลุ่มภาคกลาง มีคะแนนเฉลี่ยเป็นบวกน้อยกว่า กลุ่มกรุงเทพฯ - มหานคร และกลุ่มภาคใต้ ในพฤติกรรมการตั้งมากรฐานของตนเอง และการปรับปรุงตนเอง ($p < .05$)

1.7 กลุ่มภาคกลาง มีคะแนนเฉลี่ยเป็นบวกน้อยกว่า กลุ่มภาคใต้ ในพฤติกรรมการรู้ตัวไม่ประมาท การรักษาสุขภาพ การมีความรู้สึกลัวกลัว การมีความเชื่อมั่นในตนเอง การสำรวจตนเอง รวม 5 พฤติกรรม ($p < .05$)

1.8 สำหรับพฤติกรรมของคนเองในด้านการให้รางวัลตนเอง การปลอบใจตนเอง และการมีความรู้ดีเกี่ยวกับมัน เมื่อทำการทดสอบด้วยวิธีการของเขาไปแล้ว ปรากฏว่าไม่พบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งทั้งนี้เนื่องจากวิธีการของเขาเน้นความเข้มงวด (conservative) มากกว่าการที่จะยอมรับความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

1.9 ส่วนพฤติกรรมของคนเองที่บุคคลในภูมิภาคนั้นๆ มีคะแนนเฉลี่ยไม่แตกต่างกับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ การให้กอดตนเอง การลงโทษตนเอง การปรุ้งแต่ง - ร่างกาย และการไม่ควบคุมอารมณ์ รวม 4 พฤติกรรม

เมื่อพิจารณาภาพที่ 1 ซึ่งแสดงลักษณะคะแนน (profile) ของบุคคลในแต่ละภาค จะสังเกตเห็นได้ว่า กลุ่มภาคใต้มีคะแนนเฉลี่ยเกี่ยวกับพฤติกรรมของคนเอง โดยส่วนใหญ่สูงกว่ากลุ่มอื่นๆ ส่วนกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยรองลงมา ได้แก่ กลุ่มกรุงเทพมหานคร ภาคเหนือ ภาคกลาง ส่วนกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุดในเกือบทุกการกระทำ

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความก้าวแปร "สภาพกลายเป็นเมือง" ซึ่งจำแนกเป็น กรุงเทพฯชั้นใน กรุงเทพฯชั้นนอก อำเภอเมือง และอำเภอรอบนอก ได้แสดงในตารางที่ 21

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 21 แสดงคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีของเซฟเฟ ของคะแนนความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมตนเอง จำแนกตามสภาพความเป็นเมือง

พฤติกรรมตนเอง	ค่า	กทม.ชั้นใน (1)	กทม.ชั้นนอก (2)	อำเภอเมือง (3)	อำเภอชนบท (4)	F	การเปรียบเทียบ พหุคูณ
การมีความขยันหมั่นเพียร	$\bar{X}$	20.34	18.86	19.83	17.54	15.86 ^{***}	4 2 3 1
	S.D.	6.89	8.27	8.09	9.86		
การมีวินัยในตนเอง	$\bar{X}$	18.69	17.42	18.29	16.43	10.05 ^{**}	4 2 3 1
	S.D.	7.85	8.53	8.41	9.70		
การรู้ตัวไม่ประมาท	$\bar{X}$	17.85	16.96	17.65	15.48	11.39 ^{***}	4 2 3 1
	S.D.	8.17	8.70	9.31	10.22		
การรักษาสุขภาพ	$\bar{X}$	16.91	15.08	16.04	14.19	9.98 ^{**}	4 2 3 1
	S.D.	8.43	8.98	9.15	10.41		
การตั้งมาตรฐานของตนเอง	$\bar{X}$	16.76	16.06	15.86	14.01	9.88 ^{**}	4 3 2 1
	S.D.	8.84	9.17	9.91	10.74		
การปรับปรุงตนเอง	$\bar{X}$	17.59	15.29	15.93	13.47	19.75 ^{***}	4 2 3 1
	S.D.	8.19	8.62	9.53	10.42		

ตารางที่ 21 แสดงคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีของเซฟเฟ ของคะแนนความรู้อย่างเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมของตนเอง จำแนกตามสภาพความเป็นเมือง (ต่อ)

พฤติกรรมตนเอง	ค่า	กทม.ชั้นใน (1)	กทม.ชั้นนอก (2)	อำเภอเมือง (3)	อำเภอชนบท (4)	F	การเปรียบเทียบ พหุคูณ
การมีความรู้สึกภาคภูมิใจ	$\bar{X}$	15.24	14.66	14.79	13.53	4.41*	4 2 3 1
	S.D.	9.01	8.89	9.25	10.37		
การระงับความอยาก	$\bar{X}$	16.54	14.25	15.16	12.86	11.75***	4 2 3 1
	S.D.	10.22	10.78	11.15	12.11		
การสำรวจตนเอง	$\bar{X}$	14.56	13.12	13.98	12.28	7.37***	4 2 3 1
	S.D.	9.74	9.54	9.51	10.26		
การมีความเชื่อมั่นในตนเอง	$\bar{X}$	14.66	13.54	14.13	11.84	11.60***	4 2 3 1
	S.D.	9.29	10.03	10.05	11.19		
การมีความพอใจในสิ่งที่ตนมี - อยู่	$\bar{X}$	13.02	12.29	12.52	10.93	6.27*	4 2 3 1
	S.D.	9.06	9.44	10.04	10.43		
การมีความรู้สึกกังวลใจ	$\bar{X}$	14.38	11.37	12.63	10.65	10.62***	4 2 3 1
	S.D.	10.52	11.53	11.36	11.77		
การใ้รางวัลตนเอง	$\bar{X}$	10.49	11.16	10.31	9.67	2.11	4 3 1 2
	S.D.	9.86	9.27	10.14	10.08		

ตารางที่ 21 แสดงคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีของเซฟเฟ ของคะแนนความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมของตนเอง จำแนกตามสภาพความเป็นเมือง(ทอ)

พฤติกรรมตนเอง	ค่า	กทม.ชั้นใน (1)	กทม.ชั้นนอก (2)	อำเภอเมือง (3)	อำเภอชนบท (4)	F	การเปรียบเทียบ พหุคูณ [@]
การปลอมใจตนเอง	$\bar{X}$	9.66	8.75	8.85	7.58	4.34**	<u>4 2 3 1</u>
	S.D.	10.69	10.42	10.34	11.03		
การมีความรู้ดีกนึก	$\bar{X}$	8.87	7.55	8.29	6.04	8.19***	<u>4 2 3 1</u>
	S.D.	12.26	11.67	11.83	12.43		
การลงโทษตนเอง	$\bar{X}$	6.37	5.28	5.29	5.09	0.81	<u>4 2 3 1</u>
	S.D.	12.81	11.99	12.55	12.16		
การให้คุณค่าแก่ตนเอง	$\bar{X}$	4.67	4.23	4.78	4.13	0.68	<u>4 2 1 3</u>
	S.D.	11.79	11.86	11.34	11.28		
การปรุงแต่งร่างกาย	$\bar{X}$	0.32	0.74	0.70	0.18	0.56	<u>4 1 3 2</u>
	S.D.	10.93	10.03	10.48	10.53		
การไม่ควบคุมอารมณ์	$\bar{X}$	-0.01	0.33	-0.44	0.31	0.68	<u>3 1 4 2</u>
	S.D.	13.80	13.24	13.56	12.77		
การหลุมหลงอบายมุข	$\bar{X}$	-18.73	-17.44	-17.63	-15.76	8.70**	<u>1 3 2 4</u>
	S.D.	9.71	9.86	10.97	11.36		

@ เรียงตามลำดับจากกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำไปหาสูง

* $p < .05$

** $p < .01$

*** $p < .001$

*, **, *** แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญแตกต่างความแปรปรวนของกลุ่มต่างๆไม่มีความเป็นเอกพันธ์

ภาพที่ 2 แสดงสัณฐานคะแนน (profile) ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสภาพความเป็นเมือง

พฤติกรรมของตนเอง

คะแนนเฉลี่ย

p

มีความซื่อสัตย์เพียง

มีวินัยในตนเอง

รู้ตัวไม่ประมาท

รักษาสุขภาพ

ทิ้งมาครฐานของตนเอง

ปรับปรุงตนเอง

มีความรู้สึกภาคภูมิใจ

ระงับความอยาก

สำรวจตนเอง

มีความเชื่อมั่นในตนเอง

พอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่

มีความรู้สึกละเอียดใจ

ให้รางวัลตนเอง

ปลอบใจตนเอง

มีความรู้สึกผิด

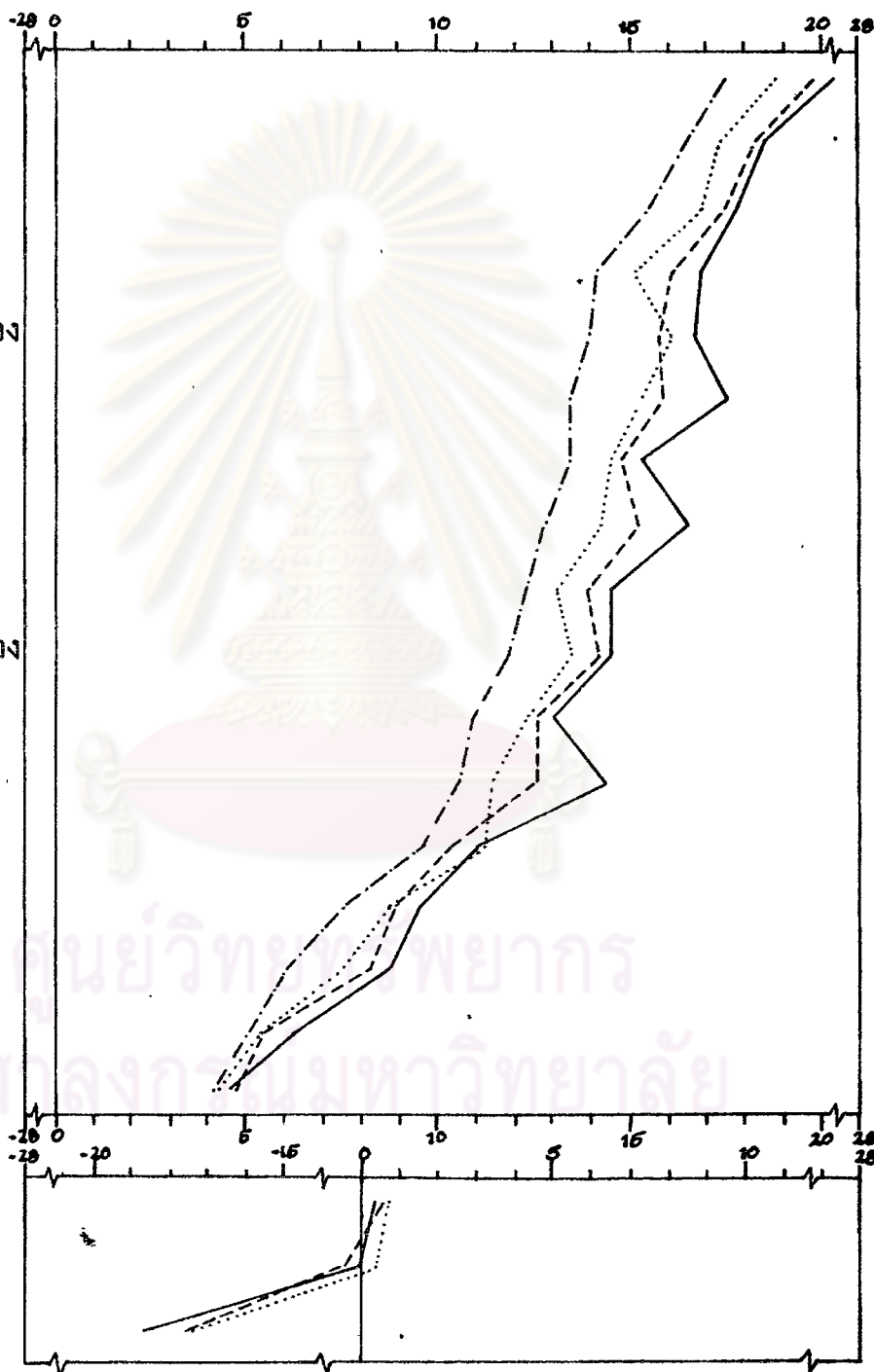
ลงโทษตนเอง

ให้คุณค่าแก่ตนเอง

ปรุงแต่งร่างกาย

ไม่ควบคุมอารมณ์

คุมหลงอบายมุข

*p < .05

**p < .01

***p < .001

— กรุงเทพฯชั้นใน

--- อำเภอเมือง

..... กรุงเทพฯชั้นนอก

— อำเภอชนบท

จากตารางที่ 21 ที่พิจารณาดการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเคียวพบว่า คะแนนเฉลี่ยของบุคคลในเขตต่างๆมีความแตกต่างกันใน 15 พฤติกรรม ($p < .05$ ขึ้นไป) ซึ่งเมื่อทำการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีของเซฟเฟแล้ว พบว่า

2.1 กลุ่มอำเภอชนบท มีคะแนนเฉลี่ยเป็นบวกน้อยกว่า กลุ่มกรุงเทพฯชั้นใน กรุงเทพฯชั้นนอก และอำเภอเมือง ในพฤติกรรมการตั้งมาตรฐานของตนเอง และการปรับปรุงตนเอง ($p < .05$)

2.2 กลุ่มอำเภอชนบท มีคะแนนเฉลี่ยเป็นบวกน้อยกว่า กลุ่มกรุงเทพฯชั้นใน และอำเภอเมือง ในพฤติกรรมการมีความขยันหมั่นเพียร การมีวินัยในตนเอง การรู้ตัวไม่ประมาณ การรักษาสุขภาพ การระงับความอยาก การสำรวจตนเอง การมีความเชื่อมั่นในตนเอง การมีความพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่ การมีความรู้สึกกระหายใจ การปลดปล่อยตนเอง และการมีความรู้สึกผิด รวม 11 พฤติกรรม ($p < .05$)

2.3 กลุ่มกรุงเทพฯชั้นนอก มีคะแนนเฉลี่ยเป็นบวกน้อยกว่า กลุ่มกรุงเทพฯชั้นใน ในพฤติกรรมการปรับปรุงตนเอง และการมีความรู้สึกกระหายใจ ($p < .05$)

2.4 กลุ่มอำเภอชนบท มีคะแนนเฉลี่ยเป็นลบน้อยกว่า กลุ่มกรุงเทพฯชั้นใน และอำเภอเมือง ในพฤติกรรมการลุ่มหลงอบายมุข ($p < .05$)

2.5 สำหรับพฤติกรรมการมีความรู้สึกภาคภูมิใจนั้น จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเคียวพบว่ามีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่ม แต่เมื่อทำการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีของเซฟเฟแล้ว ปรากฏว่าไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

2.6 ส่วนพฤติกรรมต่อตนเองที่บุคคลใน เขตต่างๆมีคะแนนเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ การให้รางวัลตนเอง การลงโทษตนเอง การให้คุณค่าแก่ตนเอง การปรุงแต่งร่างกาย และการไม่ควบคุมอารมณ์ รวม 5 พฤติกรรม

สำหรับภาพที่ 2 ซึ่งแสดงสัดส่วนคะแนนของ กลุ่มต่างๆพบว่า โดยส่วนใหญ่กลุ่มกรุงเทพฯชั้นใน เป็นกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่กลุ่มอำเภอเมือง และกรุงเทพฯชั้นนอก ส่วนกลุ่มอำเภอชนบท เป็นกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดในเกือบทุกการกระทำ

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตัวแปร "สถานภาพ" ได้แสดงในตารางที่ 22 ในหน้าถัดไป

ตารางที่ 22 แสดงคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีของเซฟเฟ ของคะแนนความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมของตนเอง จำแนกตามสถานภาพ

พฤติกรรมต่อตนเอง	ค่า	นักเรียนป.6 (1)	นักเรียนม.3 (2)	นักเรียนมศ.5 (3)	ครู (4)	ผู้ปกครอง (5)	F	การเปรียบเทียบพหุคูณ
การมีความซื่อ มั่นเพียร	$\bar{X}$ S.D.	14.69 9.43	19.75 8.72	20.48 7.74	20.62 7.33	18.93 9.33	47.81 ^{***}	1 5 <u>2 3</u> 4
การมีวินัย ในตนเอง	$\bar{X}$ S.D.	13.46 9.35	18.12 8.79	19.06 8.49	19.03 7.83	18.02 8.97	41.97 ^{***}	1 5 <u>2 4</u> 3
การรู้จัก ไม่ประมาท	$\bar{X}$ S.D.	13.36 9.69	17.89 8.96	18.29 9.34	17.69 8.66	16.44 10.36	26.82 ^{***}	1 5 <u>4 2</u> 3
การรักษา สุขภาพ	$\bar{X}$ S.D.	11.68 9.92	15.15 9.96	17.06 9.41	17.06 8.17	15.68 9.49	31.86 ^{***}	1 <u>2 5</u> 3 4
การตั้งมาตรฐาน ของตนเอง	$\bar{X}$ S.D.	11.58 10.19	15.40 10.59	16.37 9.98	17.39 8.64	15.66 10.04	28.56 ^{***}	1 <u>2 5 3</u> 4
การปรับปรุง ตนเอง	$\bar{X}$ S.D.	11.19 9.96	15.35 9.82	16.45 9.58	16.71 8.48	15.73 9.97	31.89 ^{***}	1 <u>2 5 3</u> 4
การมีความรู้สึก ภาคภูมิใจ	$\bar{X}$ S.D.	12.12 9.42	14.79 9.81	15.78 9.39	14.19 9.35	14.79 10.02	11.91 ^{***}	1 <u>4 5 2</u> 3

ตารางที่ 22 แสดงคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีของเซฟเฟ ของคะแนนความรูความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมของตนเอง จำแนกตามสถานภาพ (ต่อ)

พฤติกรรมตนเอง	ค่า	นักเรียนป.6 (1)	นักเรียนม.3 (2)	นักเรียนมศ.5 (3)	ครู (4)	บุปกรอง (5)	F	การเปรียบเทียบ พหุคูณ
การระงับ	$\bar{X}$	10.36	14.87	15.74	15.39	15.36	23.17 ^{***}	1 2 5 4 3
ความอยาก	S.D.	11.61	12.02	11.78	10.14	10.56		
การสำรวจ	$\bar{X}$	11.10	13.39	14.32	14.33	13.31	10.47 ^{**}	1 5 2 3 4
ตนเอง	S.D.	9.72	10.30	9.83	9.07	10.05		
การมีความ	$\bar{X}$	9.56	13.39	14.65	14.55	14.25	24.79 ^{***}	1 2 5 4 3
เชื่อมั่นในตนเอง	S.D.	10.78	10.61	9.99	9.46	10.78		
การมีความพอใจ	$\bar{X}$	9.08	11.78	13.06	13.35	12.51	17.24 ^{***}	1 2 5 3 4
ในสิ่งที่ตนมีอยู่	S.D.	9.60	10.77	10.09	9.21	9.84		
การมีความรู้สึก	$\bar{X}$	7.43	11.50	14.17	14.32	12.32	35.94 ^{***}	1 2 5 3 4
ละเอียดใจ	S.D.	11.48	11.92	10.71	9.73	12.22		
การไหวรงวัล	$\bar{X}$	8.91	10.40	10.61	10.05	10.90	3.39	1 4 2 3 5
ตนเอง	S.D.	10.23	10.52	10.15	8.75	10.07		
การปลดอบใจ	$\bar{X}$	5.55	8.83	10.15	9.00	8.61	15.51 ^{***}	1 5 2 4 3
ตนเอง	S.D.	10.44	10.69	10.75	10.24	10.77		

ตารางที่ 2 แสดงคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีของเซฟเฟ ของคะแนนความรูความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมตนเอง จำแนกตามสถานภาพ (ต่อ)

พฤติกรรมต่อตนเอง	ค่า	นักเรียนป.6 (1)	นักเรียนม.3 (2)	นักเรียนมศ.5 (3)	ครู (4)	ผู้ปกครอง (5)	F	การเปรียบเทียบพหุคูณ ^a
การมีความรู้สึกผิด	$\bar{X}$	4.24	7.55	9.78	8.77	6.72	18.32 ^{***}	1 5 2 4 3
	S.D.	11.54	12.58	11.69	11.38	12.68		
การลงโทษตนเอง	$\bar{X}$	3.86	5.94	7.19	4.32	5.22	6.76 ^{**}	1 4 5 2 3
	S.D.	10.91	12.85	12.64	12.17	12.94		
การให้คุณค่าแก่ตนเอง	$\bar{X}$	3.00	5.00	5.81	4.44	4.03	5.04 [*]	1 5 4 2 3
	S.D.	10.70	11.91	11.51	10.87	11.86		
การปรุงแต่งร่างกาย	$\bar{X}$	0.28	- 0.52	- 0.04	2.01	0.83	4.84 [*]	2 3 1 5 4
	S.D.	10.37	10.83	10.74	9.39	10.97		
การไม่ควบคุมอารมณ์	$\bar{X}$	2.13	0.36	- 0.27	- 2.54	- 0.01	9.06 ^{**}	4 3 5 2 1
	S.D.	11.71	13.59	13.71	13.12	13.60		
การลุ่มหลงอบายมุข	$\bar{X}$	-12.95	-17.57	-17.17	-19.94	-17.75	32.01 ^{***}	4 2 5 3 1
	S.D.	11.43	10.85	11.49	8.89	10.56		

^a เรียงตามลำดับจากกลุ่มที่มีคะแนนต่ำไปหาสูง

* p < .05

** p < .01

*** p < .001

*, **, *** แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญแตกต่างความแปรปรวนของกลุ่มต่างๆ ไม่มีความเป็นเอกพันธ์

ภาพที่ 3 แสดงลักษณะฐานคะแนน(profile)ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพ

พฤติกรรมของตนเอง

คะแนนเฉลี่ย

P

มีความขยันหมั่นเพียร

มีวินัยในตนเอง

รู้ตัวไม่ประมาณ

รักษาสุขภาพ

ตั้งมาตรฐานของตนเอง

ปรับปรุงตนเอง

มีความรู้สึกภาคภูมิใจ

ระงับความอยาก

สำรวจตนเอง

มีความเชื่อมั่นในตนเอง

พอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่

มีความรู้สึกละอายใจ

ให้รางวัลตนเอง

ปลอบใจตนเอง

มีความรู้สึกผิด

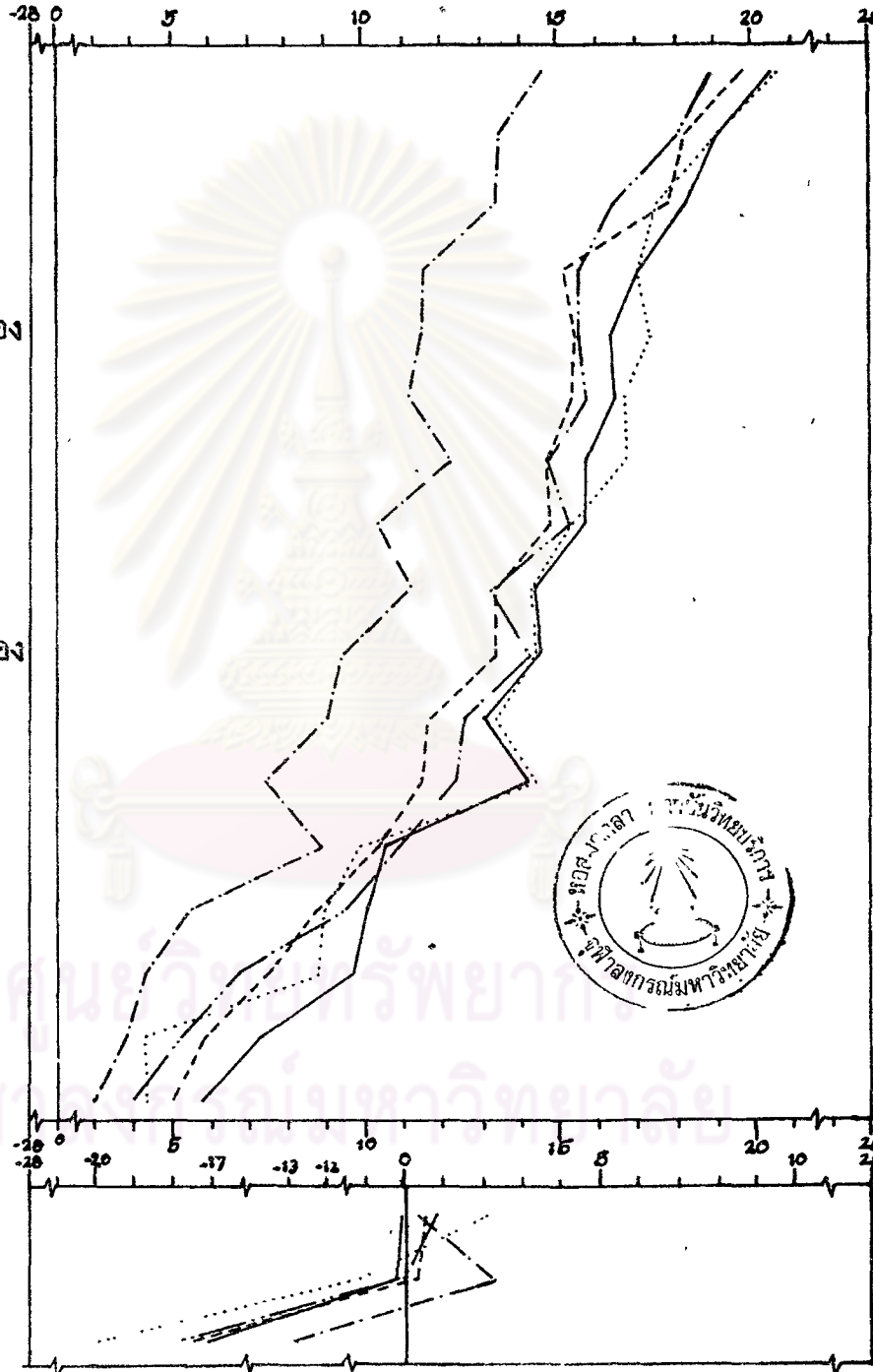
ลงโทษตนเอง

ให้คุณค่าแก่ตนเอง

ปรับปรุงร่างกาย

ไม่ควบคุมอารมณ์

ดุดมหลงอบายมุข

*p<.05

**p<.01

— นร.ป.6

— นร.ม.ศ.5

***p<.001

--- นร.ม.3

..... ครู

— ผู้ปกครอง

จากการร่างที่ 22 เมื่อพิจารณาผลจากการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว จะเห็นได้ว่าคะแนนเฉลี่ยเกี่ยวกับพฤติกรรมตนเอง ของนักเรียนป.6 นักเรียนม.3 นักเรียนม.ศ.5 ครู และผู้ปกครอง มีความแตกต่างกันจำนวน 19 พฤติกรรม ($p < .05$ ขึ้นไป) และเมื่อทำการเปรียบเทียบหาคู่คุณด้วยวิธีของ เซเฟแล้วพบว่า

3.1 นักเรียนป.6 มีคะแนนเฉลี่ยเป็นบวกน้อยกว่า นักเรียนม.3 นักเรียนม.ศ.5 ครู และผู้ปกครอง ในพฤติกรรมการมีความขยันหมั่นเพียร การมีวินัยในตนเอง การรู้จักตัวเอง การรักสุขภาพ การตั้งมาตรฐานของตนเอง การปรับปรุงตนเอง การมีความรู้ดีภาคภูมิใจ การระบับความอยาก การสำรวจตนเอง การมีความเชื่อมั่นในตนเอง การมีความพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่ การมีความรู้สึกละเอียดใจ การปลดปล่อยตนเอง การมีความรู้สึกผิด รวม 14 พฤติกรรม ($p < .05$)

3.2 นักเรียนป.6 มีคะแนนเฉลี่ยเป็นบวกน้อยกว่า นักเรียนม.3 นักเรียนม.ศ.5 ครู และผู้ปกครอง ในพฤติกรรมการไม่ควบคุมอารมณ์ การคุมหรงอบายมุข ($p < .05$)

3.3 นักเรียนป.6 มีคะแนนเฉลี่ยเป็นบวกน้อยกว่า นักเรียนม.ศ.5 ในพฤติกรรม การลงโทษตนเองและการให้คุณค่าแก่ตนเอง ($p < .05$)

3.4 นักเรียนม.ศ.5 มีคะแนนเฉลี่ยเป็นบวกมากกว่านักเรียนม.3 ในพฤติกรรม การรักสุขภาพ การมีความรู้สึกละเอียดใจ และการมีความรู้สึกผิด รวม 3 พฤติกรรม ($p < .05$)

3.5 นักเรียนม.ศ.5 มีคะแนนเฉลี่ยเป็นบวกมากกว่าผู้ปกครอง ในด้านความรู้ตัวไม่ประมาท และการมีความรู้สึกผิด ($p < .05$)

3.6 นักเรียนม.ศ.5 มีคะแนนเฉลี่ยเป็นบวกมากกว่าครู ในพฤติกรรมการลงโทษตนเอง และมีคะแนนเฉลี่ยเป็นบวกน้อยกว่าครูในพฤติกรรมการปรุงแต่งร่างกาย ส่วนในด้านการคุมหรงอบายมุข นักเรียนม.ศ.5 มีคะแนนเฉลี่ยเป็นบวกน้อยกว่าครู ($p < .05$)

3.7 ครูมีคะแนนเฉลี่ยเป็นบวกมากกว่านักเรียนม.3 ในพฤติกรรมการรักสุขภาพ การตั้งมาตรฐานของตนเอง การมีความรู้สึกละเอียดใจ และการปรุงแต่งร่างกาย รวม 4 พฤติกรรม ($p < .05$)

3.8 ครูมีคะแนนเฉลี่ยเป็นบวกมากกว่าผู้ปกครอง ในพฤติกรรมการมีความซื่อสัตย์
 เพียร และมีคะแนนเฉลี่ยเป็นลบมากกว่าผู้ปกครอง ในพฤติกรรมการไม่ควบคุมอารมณ์และ
 การดูแลตนเอง (p .05)

3.9 สำหรับพฤติกรรมของตนเองที่ทุกกลุ่มมีคะแนนเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
 ได้แก่ การให้รางวัลตนเอง

ส่วนภาพที่ 3 ซึ่งแสดงสัดส่วนคะแนนของแต่ละกลุ่ม จะสังเกตเห็นได้ว่ากลุ่มที่มีคะแนน
 เฉลี่ยสูงสุดโดยส่วนใหญ่ ได้แก่กลุ่มนักเรียนม.ศ.5และครูตามลำดับ ส่วนกลุ่มที่รองลงมาคือ
 ผู้ปกครองและนักเรียนม.3 ส่วนนักเรียนป.6เป็นกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดในเกือบทุกพฤติกรรม
 และค่อนข้างจะแยกออกมาจากกลุ่มอื่นๆ

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตัวแปร "เพศ" ได้แสดงในตารางที่ 23

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 แสดงคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ของคะแนนความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมตนเอง จำแนกตามเพศ

พฤติกรรมตนเอง	ค่า	(1)ชาย	(2)หญิง	F
การมีความขยันหมั่นเพียร	$\bar{X}$	18.11	19.52	17.88 ^{***}
	S.D.	9.28	8.63	
การมีวินัยในตนเอง	$\bar{X}$	17.07	17.87	5.55 [*]
	S.D.	9.18	8.76	
การรู้ตัวไม่ประมาณ	$\bar{X}$	16.11	17.28	10.57 ^{**}
	S.D.	9.83	9.31	
การรักษาสุขภาพ	$\bar{X}$	15.01	15.54	2.14
	S.D.	9.86	9.45	
การตั้งมาตรฐานของตนเอง	$\bar{X}$	14.84	15.57	3.68
	S.D.	10.37	9.93	
การปรับปรุงตนเอง	$\bar{X}$	14.49	15.51	7.71 ^{**}
	S.D.	10.06	9.53	
การมีความรู้สึกภาคภูมิใจ	$\bar{X}$	14.02	14.58	2.37
	S.D.	10.05	9.34	
การระงับความอยาก	$\bar{X}$	13.37	15.03	14.56 ^{***}
	S.D.	12.00	11.04	
การสำรวจตนเอง	$\bar{X}$	12.87	13.59	3.73
	S.D.	10.38	9.45	
การมีความเชื่อมั่นในตนเอง	$\bar{X}$	12.69	13.67	6.04 [*]
	S.D.	10.89	10.19	

ตารางที่ 23 แสดงคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทาง
 เกี่ยว ของคะแนนความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมตนเอง
 จำแนกตามเพศ (ต่อ)

พฤติกรรมตนเอง	ค่า	(1)ชาย	(2)หญิง	F
การมีความพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่	$\bar{X}$	11.38	12.38	7.48**
	S.D.	10.24	9.94	
การมีความรู้สึกละอายใจ	$\bar{X}$	11.22	12.43	7.67**
	S.D.	12.03	11.07	
การให้รางวัลตนเอง	$\bar{X}$	9.97	10.33	0.89
	S.D.	10.24	9.80	
การปลอบใจตนเอง	$\bar{X}$	8.37	8.45	0.04
	S.D.	10.06	10.53	
การมีความรู้สึกผิด	$\bar{X}$	7.29	7.45	0.12
	S.D.	12.40	11.96	
การลงโทษตนเอง	$\bar{X}$	5.16	5.45	0.39
	S.D.	12.65	12.14	
การให้คุณค่าแก่ตนเอง	$\bar{X}$	5.03	4.02	5.39*
	S.D.	11.38	11.44	
การปรุ่รงแต่งร่างกาย	$\bar{X}$	0.39	0.51	0.09
	S.D.	10.73	10.29	
การไม่ควบคุมอารมณ์	$\bar{X}$	0.39	- 0.34	2.13
	S.D.	13.14	13.31	
การคุมหรงอบายมุข	$\bar{X}$	-15.94	-17.81	20.49***
	S.D.	11.15	10.69	

* p < .05

** p < .01

*** p < .001

*, **, *** แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญแต่ค่าความแปรปรวนไม่มีความเป็นเอกพันธ์

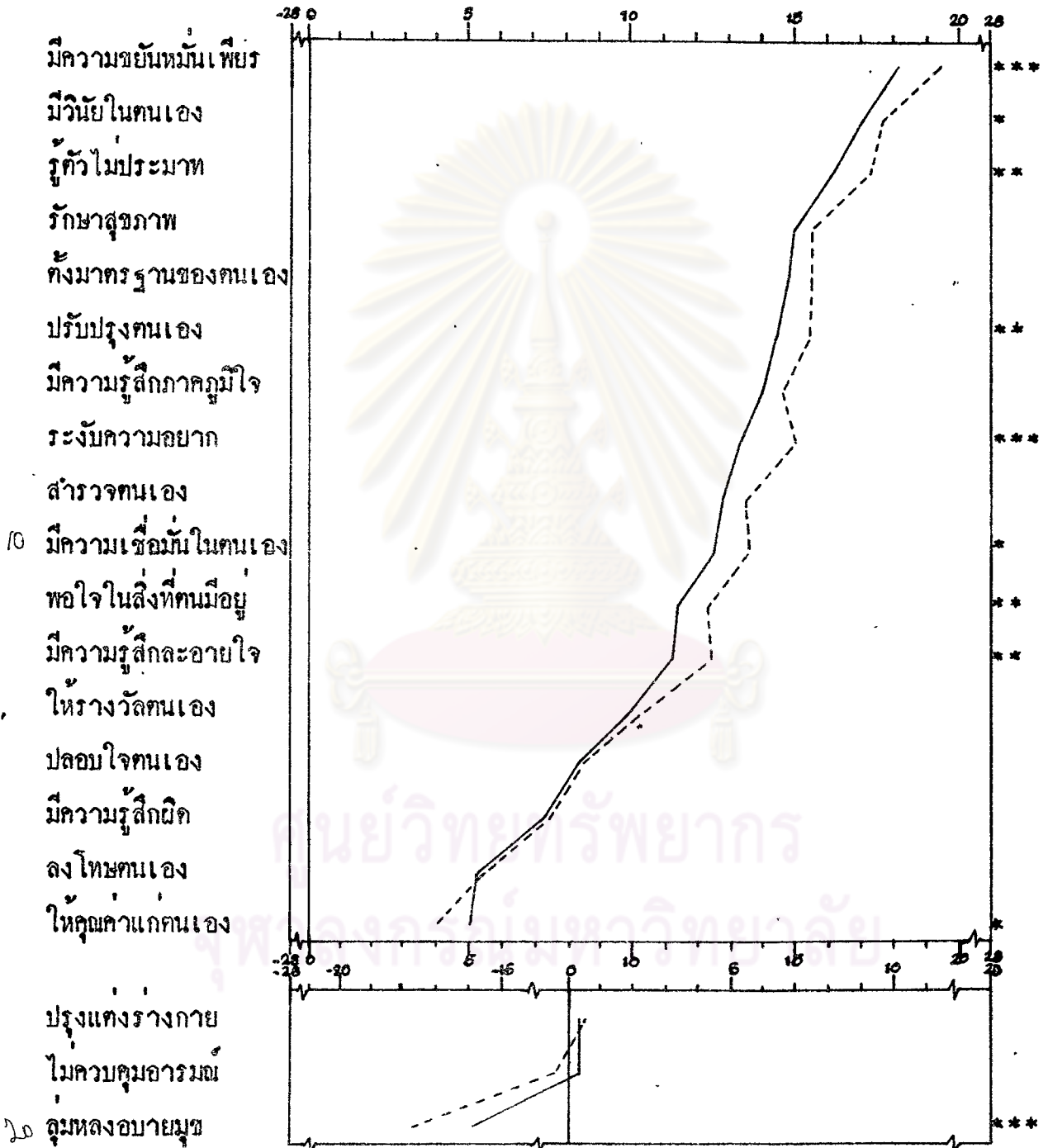

ภาพที่ 4 แสดงลักษณะคาน (profile) ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

พฤติกรรมของตนเอง

คะแนนเฉลี่ย

p

*p < .05

**p < .01

— ชาย

--- หญิง

***p < .001

จากตารางที่ 23 เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแล้วพบว่า

4.1 เพศหญิงมีคะแนนเฉลี่ยเป็นบวกมากกว่าเพศชาย ในพฤติกรรมต่อไปนี้คือ การมีความขยันหมั่นเพียร การมีวินัยในตนเอง การรู้ตัวไม่ประมาณ การปรับปรุงตนเอง การระงับความอยาก การมีความเชื่อมั่นในตนเอง การมีความพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่ การมีความรู้สึกละเอียดใจ รวม 8 พฤติกรรม ($p < .05$))

4.2 เพศชายมีคะแนนเฉลี่ยเป็นบวกมากกว่าเพศหญิง ในพฤติกรรมการให้คุณค่าแก่ตนเอง และมีคะแนนเฉลี่ยเป็นลบน้อยกว่าเพศหญิง ในพฤติกรรมการดุดมหลงอบายมุข ($p < .05$))

4.3 สำหรับพฤติกรรมตนเองที่ทั้งสองเพศมีคะแนนเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ การรักษาสุขภาพ การตั้งมาตรฐานของตนเอง การมีความรู้สึกภาคภูมิใจ การสำรวจตนเอง การให้รางวัลตนเอง การปลอบใจตนเอง การมีความรู้สึกผิด การลงโทษตนเอง การปรุงแต่งร่างกาย และการไม่ควบคุมอารมณ์ รวม 10 พฤติกรรม

ส่วนภาพที่ 4 ซึ่งได้แสดงสัดส่วนคะแนนของทั้งสองกลุ่ม พบว่าโดยส่วนใหญ่เกือบทุกพฤติกรรม เพศหญิงมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าเพศชาย

5. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตัวแปร "ศาสนา" ซึ่งจำแนกเป็นผู้นับถือศาสนาพุทธ (ชาวพุทธ) ผู้นับถือศาสนาอิสลาม (ชาวมุสลิม) และผู้นับถือศาสนาคริสต์ (ชาวคริสต์) ได้แสดงในตารางที่ 24

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 24 แสดงคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทาง-
 เกี่ยว และการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีการของเซฟเฟ ของคะแนนความรู้ความ
 เข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมตนเอง จำแนกตามศาสนา

พฤติกรรม ของตนเอง	ค่า	พุทธ (1)	อิสลาม (2)	คริสต์ (3)	F	การเปรียบเทียบพหุคูณ
การมีความซื่อ หมั่นเพียร	$\bar{X}$ S.D.	18.91 8.80	18.23 9.07	15.19 9.85	2.50	<u>3 2 1</u>
การมีวินัยในตนเอง	$\bar{X}$ S.D.	17.52 8.95	17.79 7.14	14.52 10.37	1.54	<u>3 1 2</u>
การรู้ค่าไม่ประมาท	$\bar{X}$ S.D.	16.74 9.61	17.41 7.63	14.48 8.86	0.85	<u>3 1 2</u>
การรักษาสภาพ	$\bar{X}$ S.D.	15.28 9.62	15.11 11.24	13.81 8.48	0.32	<u>3 2 1</u>
การตั้งมาตรฐานของ ตนเอง	$\bar{X}$ S.D.	15.22 10.15	16.57 8.79	13.15 8.99	0.95	<u>3 1 2</u>
การปรับปรุงตนเอง	$\bar{X}$ S.D.	15.04 9.81	16.23 8.81	14.19 8.20	0.42	<u>3 1 2</u>
การมีความรู้สึก ภาคภูมิใจ	$\bar{X}$ S.D.	14.33 9.67	14.77 11.07	12.56 8.85	0.50	<u>3 1 2</u>
การระงับความอยาก	$\bar{X}$ S.D.	14.26 11.53	15.41 10.27	14.33 9.20	0.22	<u>1 3 2</u>
การสำรวจตนเอง	$\bar{X}$ S.D.	13.23 9.91	15.20 8.71	12.29 7.51	0.99	<u>3 1 2</u>
การมีความเชื่อมั่น ในตนเอง	$\bar{X}$ S.D.	13.25 10.50	12.55 12.38	10.52 8.77	0.99	<u>3 2 1</u>

ตารางที่ 24 แสดงคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีของเชฟเฟ ของคะแนนความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมตนเอง จำแนกตามศาสนา(ต่อ)

พฤติกรรม ของตนเอง	กา	พุทธ (1)	อิสลาม (2)	คริสต์ (3)	พ	การเปรียบเทียบพหุคูณ ^๑
การมีความพอใจ ในสิ่งที่ตนมีอยู่	$\bar{X}$ S.D.	11.92 10.08	13.70 8.80	5.01 10.40	5.65 ^{**}	3 1 2
การมีความรู้สึก ละเอียดใจ	$\bar{X}$ S.D.	11.92 11.49	10.68 13.18	11.37 11.27	0.28	2 3 1
การให้รางวัลตนเอง	$\bar{X}$ S.D.	10.16 9.99	10.18 10.77	7.15 8.29	1.22	3 1 2
การปลอบใจตนเอง	$\bar{X}$ S.D.	8.42 10.70	8.93 11.68	7.74 9.07	0.10	3 1 2
การมีความรู้สึกผิด	$\bar{X}$ S.D.	7.37 12.15	7.93 13.32	7.93 11.10	0.07	1 2 3
การลงโทษตนเอง	$\bar{X}$ S.D.	5.28 12.38	7.23 12.94	5.96 10.75	0.57	1 3 2
การโทษคุณค่า แก่ตนเอง	$\bar{X}$ S.D.	4.43 11.44	6.43 10.75	1.78 10.71	1.40	3 1 2
การปรุงแต่งร่างกาย	$\bar{X}$ S.D.	0.44 10.53	2.32 10.31	- 1.09 8.18	1.36	3 1 2
การไม่ควบคุม อารมณ์	$\bar{X}$ S.D.	- 0.04 13.29	0.82 12.51	2.15 10.00	0.45	1 2 3
การดูหมิ่นอวดบอามุข	$\bar{X}$ S.D.	-16.99 10.96	-17.16 9.98	-14.04 12.03	0.98	2 1 3

๑ เรียงตามลำดับจากกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำไปหาสูง

** p .01

จากตารางที่ 24 เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเคียวแล้วพบว่า คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่างๆส่วนใหญ่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ยกเว้นในพฤติกรรมการมีความพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่เท่านั้นที่มีความแตกต่างกัน ($p < .01$) กล่าวคือ ชาวพุทธและชาวมุสลิมมีคะแนนเฉลี่ยเป็นบวกมากกว่าชาวคริสต์ ($p < .05$)

สำหรับภาพที่ 5 เมื่อพิจารณาพื้นฐานคะแนนของทุกกลุ่มแล้วพบว่า โดยส่วนใหญ่ชาวมุสลิมจะมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือกลุ่มชาวพุทธ และชาวคริสต์เป็นกลุ่มที่คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดโดยส่วนใหญ่

6. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตัวแปร "อาชีพหลักของครอบครัว" ซึ่งจำแนกเป็น อาชีพรับราชการ ผู้ใช้แรงงาน ธุรกิจการค้า และตุ๊กจ้างเอกชน ได้แสดงในตารางที่ 25

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 25 แสดงคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีของเซฟเฟ ของคะแนนความรูความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมตนเอง จำแนกตามอาชีพหลักของครอบครัว

พฤติกรรมตนเอง		ข้าราชการ (1)	ผู้ใ้แรงงาน (2)	ธุรกิจการค้า (3)	ลูกจ้างเอกชน (4)	F	การเปรียบเทียบ พหุคูณ
การมีความขยันหมั่นเพียร	$\bar{X}$	20.00	16.89	19.20	18.36	18.64 ^{***}	<u>2 4 3 1</u>
	S.D.	7.86	10.27	8.42	8.62		
การมีวินัยในตนเอง	$\bar{X}$	18.57	15.81	17.51	17.49	13.65 ^{***}	<u>2 4 3 1</u>
	S.D.	8.14	10.11	8.88	8.46		
การรู้ตัวไม่ประมาณ	$\bar{X}$	17.61	15.09	17.04	16.18	10.49 ^{**}	<u>2 4 3 1</u>
	S.D.	9.09	10.61	9.19	9.22		
การรักษาสุขภาพ	$\bar{X}$	16.65	13.92	14.81	14.76	12.72 ^{***}	<u>2 4 3 1</u>
	S.D.	8.79	10.47	9.72	9.49		
การตั้งมาตรฐานของตนเอง	$\bar{X}$	16.76	13.44	14.86	14.67	16.11 ^{***}	<u>2 4 3 1</u>
	S.D.	9.16	11.00	10.19	10.68		
การปรับปรุงตนเอง	$\bar{X}$	16.16	13.09	15.49	14.58	14.93 ^{***}	<u>2 4 3 1</u>
	S.D.	9.13	10.76	9.48	9.57		
การมีความรู้สึกภาคภูมิใจ	$\bar{X}$	14.78	13.42	14.48	14.68	3.08	<u>2 3 4 1</u>
	S.D.	9.46	10.46	9.39	8.49		

ตารางที่ 25 แสดงคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีของ เซฟเฟ ของคะแนนความรูความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมตนเอง จำแนกตามอาชีพหลักของครอบครัว(ต่อ)

พฤติกรรมตนเอง	ค่า	ข้าราชการ	ผู้ใช้แรงงาน	ธุรกิจการค้า	ลูกจ้างเอกชน	F	การเปรียบเทียบ พหุคูณ
	(1)	(2)	(3)	(4)			
การระงับความอยาก	$\bar{X}$	15.06	13.05	14.01	14.55	4.45 [*]	<u>2 3 4 1</u>
	S.D.	11.22	11.75	11.99	10.57		
การสำรวจตนเอง	$\bar{X}$	14.29	11.91	13.30	12.67	8.59 ^{**}	<u>2 4 3 1</u>
	S.D.	9.49	10.40	9.74	10.24		
การมีความเชื่อมั่นในตนเอง	$\bar{X}$	14.29	11.34	13.47	13.31	11.67 ^{***}	<u>2 1</u>
	S.D.	9.93	11.37	10.26	9.86		
การมีความพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่	$\bar{X}$	12.94	10.52	11.96	11.09	8.72 ^{***}	<u>2 4 3 1</u>
	S.D.	9.70	10.60	9.89	10.18		
การมีความรู้ดีกละอายใจ	$\bar{X}$	13.03	10.51	11.79	10.84	7.49 ^{***}	<u>2 4 3 1</u>
	S.D.	11.27	11.78	11.57	10.89		
การใ้รางวัลตนเอง	$\bar{X}$	10.73	9.40	10.19	9.82	2.63	<u>2 4 3 1</u>
	S.D.	9.56	10.25	10.20	9.75		
การปลอบใจตนเอง	$\bar{X}$	8.80	7.69	8.71	8.10	1.81	<u>2 4 3 1</u>
	S.D.	10.94	10.95	10.39	9.42		

ตารางที่ 25 แสดงคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีของเซฟเฟ่ ของคะแนนความรู้อย่างเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมตนเอง จำแนกตามอาชีพหลักของครอบครัว(ต่อ)

พฤติกรรมตนเอง	ค่า	รับราชการ (1)	ผู้ใช้แรงงาน (2)	ธุรกิจการค้า (3)	ลูกจ้างเอกชน (4)	F	การเปรียบเทียบ พหุคูณ ^๑
การมีความรู้สึกผิด	$\bar{X}$	7.91	6.57	7.45	6.13	2.39	4 2 3 1
	S.D.	12.38	12.19	11.94	11.59		
การลงโทษตนเอง	$\bar{X}$	5.11	5.39	5.47	4.97	0.18	4 1 2 3
	S.D.	12.48	12.20	12.25	12.13		
การให้คุณค่าแก่ตนเอง	$\bar{X}$	4.58	4.23	4.57	4.00	0.26	4 2 3 1
	S.D.	11.54	11.33	11.49	11.04		
การปรุงแต่งร่างกาย	$\bar{X}$	1.24	- 0.05	- 0.13	0.85	3.37*	3 2 4 1
	S.D.	10.33	10.75	10.55	9.54		
การไม่ควบคุมอารมณ์	$\bar{X}$	- 0.97	0.88	0.22	0.42	3.04*	1 3 4 2
	S.D.	13.42	12.59	13.61	13.38		
การหลุมหลอบายมุข	$\bar{X}$	-18.54	-14.93	-16.73	-15.76	16.46***	1 3 4 2
	S.D.	9.94	11.09	11.20	11.19		

๑ เรียงตามลำดับจากกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยค่าไปหาสูง

* $p < .05$

** $p < .01$

*** $p < .001$

* **, *** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แตกค่าความแปรปรวนของกลุ่มต่างๆไม่มีความเป็นเอกพันธ์

จากตารางที่ 25 เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเคียวแล้ว พบว่าคะแนนเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มมีความแตกต่างกันทั้งชั้น 14 พฤติกรรม ($p < .05$ และ $p < .001$) และเมื่อทำการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีของเซเฟเนแล้ว ได้ผลดังนี้

6.1 บุคคลจากครอบครัวที่มีอาชีพผู้ใช้แรงงาน มีคะแนนเฉลี่ยเป็นลบน้อยกว่า บุคคลจากครอบครัวที่มีอาชีพรับราชการและอาชีพธุรกิจการค้า ในพฤติกรรมการมีความซนหมั่นเฝ้าระวังการมีวินัยในตนเอง การรู้ตัวไม่ประมาท การปรับปรุงตนเอง และการมีความเชื่อมั่นในตนเอง รวม 5 พฤติกรรม ($p < .05$)

6.2 บุคคลจากครอบครัวที่มีอาชีพผู้ใช้แรงงาน มีคะแนนเฉลี่ยเป็นลบน้อยกว่า บุคคลจากครอบครัวที่มีอาชีพรับราชการ ในพฤติกรรมการรักษาสุขภาพ การตั้งมาตรฐานของตนเอง การระงับความอยาก การสำรวจตนเอง การมีความพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่ และการมีความรู้สึกละเอียดใจ รวม 6 พฤติกรรม ($p < .05$)

6.3 บุคคลจากครอบครัวที่มีอาชีพผู้ใช้แรงงาน มีคะแนนเฉลี่ยเป็นลบน้อยกว่า บุคคลจากครอบครัวที่มีอาชีพรับราชการ ในพฤติกรรมการไม่ควบคุมอารมณ์ ($p < .05$)

6.4 บุคคลจากครอบครัวที่มีอาชีพผู้ใช้แรงงาน ธุรกิจการค้า และลูกจ้างเอกชน มีคะแนนเฉลี่ยเป็นลบน้อยกว่า บุคคลจากครอบครัวที่มีอาชีพรับราชการ ในพฤติกรรมการคุมหองอบายมุข ($p < .05$)

6.5 บุคคลจากครอบครัวที่มีอาชีพผู้ใช้แรงงาน มีคะแนนเฉลี่ยเป็นลบน้อยกว่า บุคคลจากครอบครัวที่มีอาชีพธุรกิจการค้า ในพฤติกรรมการคุมหองอบายมุข ($p < .05$)

6.6 ส่วนการปรุงแต่งร่างกาย เมื่อทำการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีของเซเฟเนแล้ว พบว่าคะแนนเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

6.7 สำหรับพฤติกรรมตนเองที่กลุ่มต่างๆมีคะแนนเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ การมีความรู้สึกภาคภูมิใจ การให้รางวัลตนเอง การปลอบใจตนเอง การลงโทษตนเอง การมีความรู้สึกผิด และการให้อภัยแก่ตนเอง รวม 6 พฤติกรรม

จากภาพที่ 6 เมื่อพิจารณาพื้นฐานคะแนนของแต่ละกลุ่มแล้ว จะเห็นได้ว่าโดยส่วนใหญ่ กลุ่มครอบครัวที่มีอาชีพรับราชการ เป็นกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด กลุ่มที่รองลงมาได้แก่ กลุ่มครอบครัวที่มีอาชีพธุรกิจการค้า และธุรกิจเอเจนซี่ ส่วนกลุ่มครอบครัวที่มีอาชีพผู้ใช้แรงงาน เป็นกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดโดยส่วนใหญ่

7. สรุป ผลของคัมภีร์พระธรรมที่มีต่อความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับ พฤติกรรมของตนเองของบุคคล ผู้วิจัยได้สรุปไว้ในตารางที่ 26 แล้ว

ศูนย์วิทยพัชรากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 26 แสดงผลของตัวแปรอิสระที่มีต่อความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรม
 ของตนเองของกลุ่มตัวอย่าง

พฤติกรรมตนเอง	ภูมิภาค	สภาพความเป็นเมือง	สถานภาพ	เพศ	ศาสนา	อาชีพ	รวม
ขยันหมั่นเพียร	*	*	*	*	-	*	5
มีวินัยในตนเอง	*	*	*	*	-	*	5
รู้ตัวไม่ประมาท	*	*	*	*	-	*	5
รักษาสุขภาพ	*	*	*	-	-	*	4
ตั้งมาตรฐานของตนเอง	*	*	*	-	-	*	4
ปรับปรุงตนเอง	*	*	*	*	-	*	5
ภาคภูมิใจ	*	*	*	-	-	-	3
ระงับความอยาก	*	*	*	*	-	*	5
สำรวจตนเอง	*	*	*	-	-	*	4
เชื่อมั่นในตนเอง	*	*	*	*	-	*	5
พอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่	*	*	*	*	*	*	6
ละเอียดใจ	*	*	*	*	-	*	5
ให้รางวัลตนเอง	*	-	-	-	-	-	1
ปลอบใจตนเอง	*	*	*	-	-	-	3
มีความรู้สึกผิด	*	*	*	-	-	-	3
ดงโทษตนเอง	-	-	*	-	-	-	1
ให้คำแนะนำแก่ตนเอง	-	-	*	*	-	-	2
ปรุงแต่งร่างกาย	-	-	*	-	-	*	2
ไม่ควบคุมอารมณ์	-	-	*	-	-	*	2
ดูมหลงอบายมุข	*	*	*	*	-	*	5
รวม	16	15	19	10	1	14	75

* แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

- ไม่แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

จากการ rang ที่ 26 เมื่อพิจารณาตามแนวทางนี้ พบว่า สถานภาพของ กลุ่มตัวอย่าง เป็นตัวแปรอิสระที่มีผลต่อ ความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมมากที่สุด กล่าวคือมีจำนวน 19 พฤติกรรม รองลงมา ได้แก่ ภูมิภาค และสภาพความเป็นเมือง ซึ่งมีผลต่อความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรม จำนวน 16 และ 15 พฤติกรรมตามลำดับ ส่วนตัวแปรอิสระที่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจในน้อยที่สุดคือศาสนา ซึ่งมีผลต่อความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเพียงพฤติกรรมเดียว รองลงมาคือ ตัวแปร กานเพศ มีจำนวน 10 พฤติกรรม

เมื่อพิจารณาตามแนวนอน เมื่อพิจารณาว่าพฤติกรรมของคนเองลักษณะใดที่บุคคลมีความรู้ความเข้าใจที่สอดคล้องกันมากที่สุด และพฤติกรรมขใดที่บุคคลมีความรู้ความเข้าใจที่สอดคล้องกันน้อย จากการ rang ที่ 26 ไข้พบว่า การให้รางวัลตนเองและการลงโทษตนเอง เป็นการกระทำที่บุคคลมีความรู้ความเข้าใจที่สอดคล้องกันมากที่สุด คือแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในตัวแปรอิสระหนึ่ง ตัวแปร เท่านั้น สำหรับพฤติกรรมของคนเองที่บุคคลมีความรู้ความเข้าใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญมากที่สุด ได้แก่ การมีความพอใจในสิ่งที่ตนเองอยู่ การมีความซื่อสัตย์สุจริต การมีวินัยในตนเอง การรู้ตัวไม่ประมาท การปรับปรุงตนเอง การระงับความอยาก การมีความเชื่อมั่นในตนเอง การมีความรู้สึกละอายใจ และการดูแลสุขภาพ รวม 9 พฤติกรรม ส่วนพฤติกรรมอื่นที่เหลือ บุคคลมีความรู้ความเข้าใจแตกต่างกันในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนการประเมินความถูกต้องของการกระทำ

ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์ในส่วนนี้ เป็นข้อมูลจากการให้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 2,834 คน ประเมินความถูกต้องของการกระทำ ซึ่งแบ่งระดับความถูกต้องออกเป็น 5 ระดับคือ ถูกที่สุด ถูก คัดสินไม่ได้ ผิด ผิดที่สุด (คะแนนเท่ากับ 5,4,3,2,1 ตามลำดับ) ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ส่วนนี้จะเสนอในรูปแบบของการจัดอันดับ จากการกระทำที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดจนถึงการกระทำ ที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด รวมทั้งเสนอค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และช่วงความเชื่อมั่น 95% ดังปรากฏตามการ rang ที่ 27

ตารางที่ 27 แสดงคะแนนเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากการประเมินระดับความถูกต้องของพฤติกรรม
 ของตนเอง เรียงลำดับจากการกระทำที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุดถึงต่ำสุด (N=2,834)

อันดับ	พฤติกรรมของตนเอง	$\bar{X}$	S.D.	ช่วงความเชื่อมั่น 95%
1	การมีความขยันหมั่นเพียร	4.74	0.55	4.72-4.76
2	การรู้จักไม่ประมาท	4.70	0.61	4.68-4.73
3	การมีวินัยในตนเอง	4.60	0.61	4.57-4.62
4	การรักษาสุขภาพ	4.60	0.66	4.58-4.62
5	การปรับปรุงตนเอง	4.53	0.66	4.51-4.56
6	การมีความรู้สึกละเอียดใจ	4.35	0.85	4.32-4.38
7	การตั้งมาตรฐานของตนเอง	4.24	0.77	4.21-4.27
8	การมีความพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่	4.23	0.86	4.19-4.26
9	การมีความรู้สึกภาคภูมิใจ	4.21	0.68	4.18-4.23
10	การระงับความอยาก	4.15	0.93	4.11-4.18
11	การสำรวจตนเอง	4.14	0.74	4.12-4.17
12	การมีความเชื่อมั่นในตนเอง	4.14	0.81	4.11-4.17
13	การมีความรู้สึกผิด	4.13	0.86	4.10-4.16
14	การปลดปล่อยตนเอง	3.92	0.85	3.89-3.95
15	การให้รางวัลตนเอง	3.88	0.77	3.85-3.90
16	การลงโทษตนเอง	3.56	1.09	3.52-3.60
17	การให้คุณค่าแก่ตนเอง	3.26	0.97	3.22-3.30
18	การไม่ควบคุมอารมณ์	3.14	1.13	3.10-3.18
19	การปรุงแต่งร่างกาย	3.12	0.99	3.08-3.16
20	การดุดมหลงอบายมุข	1.56	0.80	1.53-1.58

เมื่อเปรียบเทียบตารางที่ 27 กับตารางที่ 19 ซึ่งจัดอันดับการกระทำตามคะแนนเฉลี่ยที่คำนวณจากผู้กรงของโบว์ไบน์ จะเห็นการเปลี่ยนแปลงอันดับของการกระทำที่น่าสนใจคือ

พฤติกรรมกรงมีความรู้สึกอายใจ เดือดจากอันดับที่ 12 ในตารางที่ 19 มาเป็นอันดับที่ 6 ในตารางที่ 27

พฤติกรรมกรงมีความพอใจในสิ่งที่ตนเองอยู่ เดือดจากอันดับที่ 11 ในตารางที่ 19 มาเป็นอันดับที่ 8 ในตารางที่ 27

พฤติกรรมกรงมีความรู้สึกผิด เดือดจากอันดับที่ 15 ในตารางที่ 19 เป็นอันดับที่ 13 ในตารางที่ 27

ส่วนพฤติกรรมอื่น ๆ มีการเปลี่ยนแปลงอันดับไม่มากนัก และส่วนใหญ่มีการจัดอันดับก่อน-หลังคล้ายคลึงกับตารางที่ 19 ซึ่งเมื่อผู้วิจัยใช้ค่าความสอดคล้องอันดับประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบการจับอันดับ (Rank-Order Correlation Coefficient)

ของพฤติกรรมตนเองทั้ง 20 พฤติกรรมแล้วได้ค่าเท่ากับ 0.94

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนการประเมินความน่าปรารถนาของผลการกระทำ

ข้อมูลที่น่าวิเคราะห์ในส่วนนี้ เป็นข้อมูลจากการให้กลุ่มตัวอย่างประเมินความน่าปรารถนาของผลการกระทำทั้ง 14 ข้อ ซึ่งแบ่งความน่าปรารถนาออกเป็น 5 ระดับได้แก่ 1. ไม่น่าปรารถนาคือที่สุด 2. ไม่น่าปรารถนา 3. คิดสินไม่ได้ 4. น่าปรารถนา 5. น่าปรารถนาคือที่สุด (คะแนนเท่ากับ -2, -1, 0, 1, 2)

เนื่องจากผลการกระทำ 14 ข้อ สามารถจำแนกเนื้อหาออกได้เป็น 7 ประเด็น และในแต่ละประเด็นก็แบ่งออกเป็นด้านบวกและด้านลบ ดังเช่น ผลการกระทำที่ 1 ในด้านบวกมีเนื้อหาเดียวกับกับผลการกระทำที่ 8 ในด้านลบ และในทำนองเดียวกับผลการกระทำที่ 2, 3, ..., 7 ในด้านบวก ก็มีเนื้อหาเดียวกับกับผลการกระทำที่ 9, 10, ..., 14 ดังนั้นการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จึงกำหนดตามผู้กรงดังต่อไปนี้

$$\bar{D}_i = \frac{\sum_{j=1}^N (d_i - d_{i+7})}{N}$$

- โดยที่ $\bar{D}_i$ = คะแนนความน่าปรารถนาโดยเฉลี่ยของผลการกระทำ
- d_i = คะแนนความน่าปรารถนาของผลการกระทำด้านข้อที่ i
($i=1, 2, \dots, 7$)
- d_{i+7} = คะแนนความน่าปรารถนาของผลการกระทำด้านข้อที่ $i+7$
- N = จำนวนตัวอย่างทั้งหมด (2,834คน)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้เสนอในรูปของการจัดอันดับ จากคะแนนเฉลี่ยสูงไปหากำ
ถามตารางที่ 28

ตารางที่ 28 แสดงคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความน่าปรารถนาของ
ผลการกระทำ เรียงลำดับจากคะแนนเฉลี่ยสูงไปหากำ ($N=2,834$)

อันดับ	ผลการกระทำ	$\bar{x}$	S.D.
1	ความสำเร็จในชีวิตการงาน	3.55	0.74
2	ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	3.51	0.80
3	ความเป็นพลดีก่อสังคม	3.49	0.80
4	ความสุขสบายใจ	3.44	0.79
5	ความเป็นที่รักใคร่ชื่นชมของผู้อื่น	3.43	0.79
6	ความรู้ดีมีค่าและภาคภูมิใจในตนเอง	3.26	0.93
7	ความยังมีในทรัพย์สินเงินทอง	3.04	0.96